

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 704

6) Til miljø- og energiministeren af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Er ministeren enig i fuldmægtig i Skov- og Naturstyrelsen Henrik Wichmanns udtalelser i TV 2 Nyhederne mandag den 29. november 1999 kl. 19.00 om, at man i kommunikationen med beboerne i marsken/Vadehavet »skal bruge så lidt skriftlig information som muligt, og hvis man skriver skal det være i et forståeligt Anders And-sprog«, hvilke initiativer agter ministeren at tage for at sikre en anstændig kommunikation med beboerne i området, og vil ministeren indskærpe over for Skov- og Naturstyrelsen, at man ikke i fremtiden anvender en sådan sprogform?«

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg ved bare, at en enkelt medarbejder fra Skov- og Naturstyrelsen har anvendt et dumsmart udtryk i et interview, som har været bragt i medierne i en meget stærkt redigeret form. Det var et uheldigt udtryk, og den pågældende har undskyldt, styrelsen har undskyldt, og mere er der ikke at sige om den sag.

Vi vil selvfølgelig ikke bruge den slags udtryk. Vi lægger overordentlig stor vægt på i ministeriets arbejde både at være udadvendte og at kommunikere med befolkningen, og det gælder selvfølgelig ikke mindst i det område, som denne sag drejer sig om.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg siger tak til ministeren for svaret. Nu er det sådan, at i spørgsmålet ligger der faktisk et par andre ting, i hvert fald om ministeren vil redagere for, hvilke initiativer man vil tage for at rette op på det.

Jeg er meget glad for det svar, som ministeren kom med, og jeg er enig i, at det er helt uanstændigt at tale på den måde til en befolkningsgruppe, som i øvrigt brødføder hele systemet sammen med den resterende del af den danske befolkning. Det er jeg meget enig i. Men jeg vil gerne have, at ministeren tilkendegiver her, at han er klar over, at han jo har et stort ansvar for at få opbygget den tillid og det samarbejde, der skal være med befolkningen derude.

Der forestår mange forhandlinger om hele området derude, og det er klart, at der vil hvile

et stort pres på skuldrene for, at man nu får et godt resultat sammen med befolkningen, og det vil man selvfølgelig opleve, når man tager den fra en helt anden vinkel. Når man hører et udtryk som Anders And-sprog, forstår man det selvfølgelig, som om man enten ikke kan læse rapporten, eller at der skal tales i et andet sprog, så jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren er enig i, at der hviler et helt særskilt ansvar på styrelsens og ministerens skuldre for at få nogle gode resultater herude.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg vil bare lige oplyse til alle, at når man skal have ordet, skal man både trykke på knappen på signal til teknikeren og stikke hånden i vejret, da formanden ellers ikke kan se det.

Preben Rudiengaard (V):

Jeg er en af dem, der bor i marskområdet og ofte oplever disse voldsomme kommunikationsvanskeligheder, der er mellem de centrale myndigheder i København, altså Miljø- og Energiministeriet og Skov- og Naturstyrelsen, og lokalbefolkningen.

Det eksempel, som spørgsmålet drejer sig om i dag, er af meget ringeagtende karakter, og jeg accepterer ministerens første svar. Men tilliden er meget svag, og derfor vil jeg spørge ministeren, hvad ministeren agter at gøre for at få løst problemerne i et ordentligt samarbejde. Befolkningen er dybt deprimeret over den måde, den bliver behandlet på, og det her var dråben, der fik bægeret til at flyde over. Har ministeren nogen tanke om, hvorledes man vil prøve at bedre forholdene af hensyn til en ordentlig behandling af befolkningen i marskområdet?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg skal nok sørge for, at det, der bliver sagt fra vores side, er i orden, og jeg er helt enig med de to spillere i, at kommunikationen skal være i orden. Men før vi bliver for sarte, må jeg sige, at jeg har jo selv deltaget i møder i området, og der lægges jo ikke fingre imellem, når enkelte beboerrepræsentanter skal karakterisere Skov- og Naturstyrelsens medarbejdere, så jeg tror, det skal være en fælles bestræbelse for os alle sammen at diskutere på en ordentlig og saglig måde med hinanden.

Vi har i vores forvaltning af dette internationalt set helt enestående område lagt afgørende vægt på at inddrage befolkningen ved at give ansvar til amterne og give ansvar til de lokale